

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 4.3.2009
KOM(2009) 100 wersja ostateczna

2009/0031 (CNS)

Wniosek

DECYZJA KOMISJI

zmieniająca decyzję 2006/326/WE w celu ustanowienia procedury wykonania art. 5 ust. 2 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych

UZASADNIENIE

1. Kontekst wniosku(ów)

1. 1. Podstawa i cele wniosku(ów)

Na mocy Protokołu w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w tytule IV Traktatu WE, w skutek czego instrumenty Wspólnoty przyjęte w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych nie wiążą Danii ani nie mają do niej zastosowania. Jednak stosowanie niektórych instrumentów Wspólnoty rozciągnięto na Danię w drodze umów międzynarodowych między Wspólnotą Europejską i Danią zawartych na podstawie art. 300 Traktatu WE. Właściwe umowy międzynarodowe, zawarte decyzjami Rady 2006/325/WE¹ i 2006/326/WE², to:

- (1) Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych³ i
- (2) Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych⁴.

W obu równoległych umowach przewidziano (w art. 5 ust. 2) potrzebę uzyskania zgody Wspólnoty Europejskiej w sytuacjach, w których Dania zamierza zawrzeć umowę międzynarodową, która może mieć wpływ na rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (dalej: rozporządzenie Bruksela I)⁵ lub rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1393/2007 dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (dalej: rozporządzenie dotyczące doręczania dokumentów)⁶ lub zmieniać zakres zastosowania któregośkolwiek z tych rozporządzeń. Ani decyzje Rady dotyczące zawarcia tych równoległych umów, ani same te umowy nie stanowią, w jaki sposób Wspólnota miałaby podjąć decyzję o wyrażeniu takiej zgody. Celem wniosku(ów) jest ustanowienie procedury wykonania art. 5 ust. 2 obu równoległych umów poprzez wprowadzenie zmian do decyzji Rady dotyczących zawarcia tych umów.

1.2. Kontekst ogólny

Równoległe umowy stanowią (w art. 5 ust. 1), że umowy międzynarodowe zawarte przez Wspólnotę na podstawie przepisów odpowiednich rozporządzeń (dołączonych

¹ Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 22.

² Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 23.

³ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

⁴ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 55.

⁵ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

⁶ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 78.

do równoległych umów) nie są wiążące, ani nie mają zastosowania w Danii. Dania musi powstrzymać się od zawierania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na odpowiednie rozporządzenia lub zmieniać ich zakres zastosowania, chyba że odbywa się to w porozumieniu ze Wspólnotą oraz że dokonane zostały odpowiednie ustalenia dotyczące stosunku omawianych równoległych umów do danej umowy międzynarodowej.

Stosunki między Danią a Wspólnotą Europejską w odniesieniu do tych równoległych umów reguluje prawo międzynarodowe. Zastosowanie znajduje art. 300 Traktatu WE, w związku z czym Komisja nie może zaciągnąć zobowiązań międzynarodowych w imieniu Wspólnoty Europejskiej, jeżeli nie otrzyma w tym zakresie szczególnego upoważnienia. Decyzje Rady dotyczące zawarcia równoległych umów oraz same umowy nie upoważniają Komisji do wyrażenia zgody w imieniu Wspólnoty Europejskiej. Wobec tego Wspólnota Europejska musi ustanowić specjalną procedurę wewnętrzną, stosowaną przez Wspólnotę Europejską (z wyłączeniem Danii) przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia zgody na zawarcie przez Danię umów międzynarodowych wywierających wpływ na właściwe rozporządzenia dołączone do równoległych umów.

Z powodów praktycznych Komisja przedstawia jednocześnie dwa wnioski dotyczące wykonania obu równoległych umów. Choć wydaje się mniej prawdopodobne, że Dania zaproponuje zawarcie umów międzynarodowych obejmujących postanowienia w zakresie doręczania dokumentów za granicą, które mogłyby mieć wpływ na równoległą umowę w sprawie doręczania dokumentów, należy jednak ustanowić procedurę wykonania także tej równoległej umowy.

2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

W 2008 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli władz duńskich i Komisji poświęcone omówieniu sytuacji. Ponieważ zagadnienie procedury wewnętrznej stosowanej przez Wspólnotę Europejską dotyczy wyłącznie Wspólnoty Europejskiej, z wyłączeniem Danii, natomiast Dania nie uczestniczy w tytule IV Traktatu WE i powinna być w tym kontekście traktowana jak kraj trzeci, nie przeprowadzono dalszych spotkań.

Komisja dokonała oceny różnych wariantów ustanowienia procedury wykonania umów, nie przeprowadzając jednak formalnej oceny skutków.

Jeden z wariantów polegałby na zmianie obu równoległych umów w celu wprowadzenia szczególnej procedury wykonawczej. Taki sposób postępowania byłby jednak znacznie trudniejszy (Komisja potrzebowałaby mandatu negocjacyjnego, należałoby przeprowadzić same negocjacje i procedurę prowadzącą do zawarcia umów), a ponieważ problem wymaga niezwłocznego rozwiązania, nie wybrano tego wariantu.

Komisja wybrała natomiast proste i stosunkowo szybkie rozwiązanie, a mianowicie zmianę decyzji Rady dotyczących zawarcia równoległych umów w ten sposób, by wprowadzić do tych decyzji szczegółowe przepisy w zakresie procedury stosowanej przez Wspólnotę Europejską przy udzielaniu zgody na zawarcie przez Danię umów międzynarodowych wspomnianego rodzaju.

3. Aspekty prawne wniosku

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Komisja proponuje zmianę decyzji Rady 2006/325/WE i decyzji Rady 2006/326/WE w celu wprowadzenia do nich przepisów dotyczących wykonania art. 5 ust. 2 równoległych umów. Do wykonania obu równoległych umów przewidziano identyczną procedurę.

Wprowadzono rozróżnienie między dwiema sytuacjami i każdej z nich przypisano inną procedurę wyrażania zgody przez Wspólnotę Europejską. Wspólnym mianownikiem obu sytuacji jest upoważnienie Komisji przez Radę do wyrażenia zgody w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Pierwsza sytuacja dotyczy przypadków, w których państwa członkowskie zostały już upoważnione do zawarcia danej umowy międzynarodowej. Za przykład może posłużyć Międzynarodowa konwencja o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi z 2000 r. (Konwencja o olejach bunkrowych), gdzie Wspólnota upoważniła już państwa członkowskie do podpisania, ratyfikacji tej konwencji lub do przystąpienia do niej w interesie Wspólnoty (zob. decyzja Rady 2002/762/WE upoważniająca państwa członkowskie, w interesie Wspólnoty, do podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi z 2000 r. (Konwencji o olejach bunkrowych)⁷). Kolejnym przykładem jest zawarty 12 lutego 2004 r. protokół zmieniający Konwencję o odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 roku (zob. decyzja Rady 2003/882/WE upoważniająca państwa członkowskie będące umawiającymi się stronami Konwencji o odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 roku do podpisania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, Protokołu zmieniającego tą Konwencję⁸ oraz decyzja Rady 2004/294/WE upoważniająca państwa członkowskie będące umawiającymi się stronami Konwencji paryskiej o odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 r. do ratyfikowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, Protokołu zmieniającego tą Konwencję lub przystąpienia do niego⁹). Pierwsza sytuacja obejmuje także przypadki, w których sama Wspólnota stała się stroną umów międzynarodowych wywierających wpływ na rozporządzenie Bruksela I lub rozporządzenie dotyczące doręczania dokumentów. W opisanych przypadkach ustanawia się procedurę uproszczoną, biorąc pod uwagę fakt, że Wspólnota przeanalizowała już możliwość wywarcia przez daną umowę międzynarodową wpływu na te instrumenty wspólnotowe i przewidziała w razie konieczności zabezpieczenia zapewniające, by we właściwych przypadkach zastosowanie znalazły akty prawa wspólnotowego. W takich sytuacjach Komisja będzie upoważniona do udzielenia Danii zgody w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Druga sytuacja obejmuje wszystkie przypadki, które nie znalazły się w pierwszej kategorii opisanej powyżej. W takich przypadkach należy omówić z państwami członkowskimi możliwość wywarcia przez umowę międzynarodową, którą zamierza zawrzeć Dania, wpływu na wspomniane rozporządzenia. Państwa członkowskie będą zatem zaangażowane w proces decyzyjny w ramach procedury komitetowej. W takich sytuacjach Komisja będzie

⁷ Dz.U. L 256 z 25.9.2002, s. 7.

⁸ Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 30.

⁹ Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 53.

upoważniona do udzielenia Danii zgody w imieniu Wspólnoty Europejskiej za pośrednictwem procedury komitetowej.

3.2. Podstawa prawna

Podstawę prawną obu wniosków stanowi art. 61 lit. c) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE.

Wniosek

DECYZJA KOMISJI

zmieniająca decyzję 2006/326/WE w celu ustanowienia procedury wykonania art. 5 ust. 2 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹⁰,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stosowanie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1393/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000¹¹ rozszerzono na Danię na mocy Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych, zawartej decyzją Rady 2006/326/WE¹².
- (2) Artykuł 5 ust. 2 umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii stanowi, że Dania powstrzyma się od zawierania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 lub zmieniać jego zakres zastosowania, chyba że odbywa się to w porozumieniu ze Wspólnotą oraz że dokonane zostały odpowiednie ustalenia dotyczące stosunku omawianej umowy do danej umowy międzynarodowej.
- (3) Ani sama umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii ani decyzja 2006/326/WE nie stanowią w jaki sposób Wspólnota Europejska ma podjąć decyzję w sprawie zgody na zawarcie przez Danię danej umowy międzynarodowej.

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.

¹² Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 23.

- (4) Należy ustanowić procedurę wykonania art. 5 ust. 2 umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii. Taka procedura powinna zagwarantować szybkie podejmowanie decyzji w sprawie zgody Wspólnoty Europejskiej.
- (5) Należy wprowadzić rozróżnienie między przypadkami, w których Wspólnota Europejska sama stała się już stroną danej umowy międzynarodowej lub w interesie Wspólnoty udzieliła swoim państwom członkowskim upoważnienia w tym zakresie oraz wszystkimi pozostałymi przypadkami.
- (6) W związku z powyższym należy wprowadzić zmiany do decyzji 2006/326/WE w celu ustanowienia takiej procedury.
- (7) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹³.
- (8) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym decyzja ta jej nie wiąże ani nie ma do niej zastosowania,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

W decyzji 2006/326/WE wprowadza się następujące zmiany:

wprowadza się art. 1a i 1b w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Do celów stosowania art. 5 ust. 2 Umowy decyzję w sprawie udzielenia zgody przez Wspólnotę Europejską podejmuje Komisja, jeżeli:

- (a) Wspólnota Europejska sama stała się już stroną danej umowy międzynarodowej; lub
- (b) Wspólnota Europejska udzieliła w interesie Wspólnoty Europejskiej swoim państwom członkowskim upoważnienia w tym zakresie.

We wszystkich pozostałych przypadkach decyzję w sprawie udzielenia zgody przez Wspólnotę Europejską podejmuje Komisja zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 1b ust. 2.

¹³ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Artykuł 1b

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.”.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady [...]
Przewodniczący*